

TÜRK DÜNYASINDA ULUSAL KİMLİKLERİN İNŞASINDA MANAS DESTANINA SİYASAL İLETİŞİM AÇISINDAN BİR YAKLAŐIM¹

Doç. Dr. Necdet EKİNCİ

Giresun Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, İlköğretim Bölümü
nekinci_2000@yahoo.com

Öz

Sözlü kültürün en önemli örneklerinden kabul edilen destanlar, ortak bir tarihle birlikte bir ulusun oluşmasında, ulusal kimliğin biçimlenmesinde, sosyo-ekonomik, kültürel ve siyasal işlevleri yerine getirdikleri için, son zamanlarda siyasal iletişimin en önemli konuları arasında kabul edilmiş, semiyolojik açıdan incelenmeye başlanmış, ulusal bağ ve örgülerin sıklaşmasında, kimi zamanda da bir ulus yaratmada geniş ölçüde yararlanma yolunda hayli yol alınmıştır. Dünyanın en uzun destanlarından biri olarak kabul edilen “Manas Destanı” yalnız Kırgız Türklerinin değil, Tüm Türk Dünyasının ulusal bilinç oluşumuna zemin hazırlaması bakımından ortak öğeler taşımaktadır. Bu makalede siyasal iletişimin teknik ve metotları kullanılarak bu ortak öğelerin harekete geçirilebileceği tartışmaya açılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Siyasal iletişim, Manas Destanı, Ulusal Kimlik, Ulusal Kültür, Tarih Bilinci.

IN TURKISH WORLD, DURING THE CONSTRUCTION OF 'NATIONAL IDENTITY, AN APPROACH TO THE EPIC OF MANAS

Abstract

The epic is considered the most important examples of the oral culture, a common history with the formation of a nation, in the formation of national identity, socio-economic, because they carry cultural and political functions have recently been recognized as among the most important issues of political communication, it began to examine the semiological point of view, national the frequent ties and braids, sometimes in the way of the benefit to a large extent have been taken long way in creating a nation. Considered one of the world's longest epic "Manas Epic" is not only the Kyrgyz Turks, all Turks in terms of preparing the ground for the formation of national consciousness of the world is of common elements. In this article, using these common elements of political communication techniques and methods open to discussion can be mobilized.

Keywords: Political Communication, Manas Epic, National Identity, National Culture, Historical Consciousness.

Giriş

Bu çalışmanın amacı; Manas Destanı'nın siyasal iletişim doğrultusunda siyasal reklamcılığın tüm tekniklerinden yararlanılarak, Türk Dünyası'nda ortak bir kimliğin, ortak amaç, tarih bilinci ve duyguların yaratılmasında önemli bir araç olabileceğini tartışma ortamına taşımaktır.

¹ Bu makale, 02- 05 Aralık 2010 tarihleri arasında gerçekleşen 21.Yüzyılda Türk Dünyası Uluslararası Sempozyumunda sunduğumuz bildiriden yararlanılarak hazırlanmıştır.

Makalemizin konusunu oluşturan ‘Manas Destanı’ Kırgızların dış düşmanı olan Kalmuklar ve Çinliler ile yaptıkları savaşlar ile kendi çelişkilerinden kaynaklanan iç karışıklıkları anlatmaktadır. Kırgız Türkleri’nin ulusal kahramanı Manas’ın etrafında kurgulanan bu destan, ilk bölümünden başlayarak; Manas’ın doğumu, daha beşikte iken konuşmaya başlaması, düşmanları yeneceğini söylemesi, büyüüp delikanlı olunca Çinlileri yenmesi, Müslüman yiğit Almanbet’le tanışıp, birlikte birçok savaşa girmeleri, Manas’ın evlenmesi, düşmanları tarafından iki kez öldürülmesine karşın, tekrar dirilmesi, Mekke’yi ziyaret ve Kabe’yi tavaf etmesi, lirik bir tarzda anlatılırken (Yusupov 1995) aynı zamanda bu destan, Kırgız halkının dirlik düzenlik, bağımsızlık kavgalarının yanı sıra, diğer Türk destanlarındaki mitolojik özellikleri ve Şamanizm öğelerini de içermektedir. (Geyikoğlu 2001: 201.)

Sözlü kültürün en önemli örneklerinden kabul edilen destanlar, ortak bir tarih bilincinin verilmesinde, ulusal kimliğin biçimlenmesinde, toplumsal-ekonomik, kültürel ve siyasal işlevleri yerine getirdikleri için, son zamanlarda siyasal iletişimin (Ekinci 2007)² en önemli konuları arasında kabul edilmiş, semiyolojik³ açıdan incelenmeye başlanmıştır.

Siyasal Kimlik Bellek Ve Destanlar

Destanlar(Örnekleleriyle 1995: 636.)⁴ her ne kadar tarihe doğrudan ışık tutan belge kabul edilmese de, tarihsel olaylarla koşut gösterir yanları bulunmaktadır. Her şeyden önemlisi, destanlardaki olayların geçmiş olduğu zamanın, toplumsal, ekonomik, siyasal ve kültürel yaşamına dönük önemli ipuçları vermesi bakımından da bir başka öneme sahiptirler. Bu bakımdan destan metinlerinden ve söylemlerinden (Güngör ve Cailova Güngör 1998) hareketle gerçek yaşama özgü düşünce, tutum, davranış kalıplarına ulaşmamız mümkündür.

Destanların içeriklerine baktığımız zaman, gerçekliğin dışında kabul edilse de, bir toplumu bir arada tutma yeteneğine sahip birçok siyasal, kültürel olaylarla bezendiğini görürüz. Birer toplumsal özne olan bizler, tüm bu destanlarda yer alan siyasal, kültürel içerikleri ve bu olayları belleğimiz sayesinde algılayıp kendimize mal etmekteyiz. Belleğimiz tarih kültürümüzle birlikte tarih bilincimizin oluşmasında en önemli etken olarak kendini

² *Siyasal iletişim: Yöneten ve Yönetilen kesimlerin aktörlerince, buldukları konumları gereği, varolan iktidarları, iç ve dış güç odaklarına karşı güçlendirmek ya da etkisini azaltmak veya ele geçirmek üzere yeni siyasal olgular yaratmak, var olanları değiştirmek amacıyla, siyasal alanda ortaya koydukları, sonuçta kimlikleri ve siyasal kültürü ortaya çıkaracak, siyasal yapıyı biçimlendirecek olan, tanıtıma dönük her türlü eylem, strateji, teknik ve uygulamalar bütünüdür diyebiliriz’*

³ Gösterge Bilim.

⁴Türk diline Farça’dan geçen ‘*destan*’ sözcüğü, Türk Dil Kurumunca yayınlanan Türkçe sözlükte, ‘*Tarih öncesi, tanrı, tanrıça, yarı tanrı ve kahramanla ilgili olağanüstü olayları konu alan şiir*⁴ olarak tanımlanırken, Milli Eğitim Bakanlığınca yayınlanmış bulunan Örnekleleriyle Türkçe Sözlükte ise; Destan: ‘*Bir ulusun tarih sahnesine çıktığı ilk dönemlerden başlayıp, önemli büyük olayları, savaşları, kahramanlıkları, ölçeri ve buna benzer. olayları mitolojik unsurlarla süsleyerek lirik olarak anlatılan eserler biçiminde açıklamaktadır .*

göstermektedir. Tarih bilincimizin oluşması anında belleğe anlam yükleyen zamanın kendine mal edilmesinin tekilliği yanında, ortak ve kültürel anlamı da günümüzden geçmişe göndermekte, geçmişten günümüze taşıyarak belleklerimizde düş ve imge yaratmaktadır.

Bellek açısından kısaca, tarih, öznenin içinde yaşadığı ve tanıklık ettiği ya da tanıklardan öğrendiği olaylardır denilebilir. Bu olaylar, kimi zaman belgelere dayanan gerçek olaylar olduğu gibi, kimi zaman da, kuşaktan kuşağa aktarılıp gelen, adına destan denen, şiirsel söylenceler kümesi de olabilmektedir. Bu şiirsel söylenceler kümesi düş ve imgeler yoluyla bizim siyasal yaşamımıza renk katmakta ve biçimlendirmekte, bir gruba bağlı olmanın gururunu bize aşılacaktır. Bu nedenle, siyasal yaşam, tarih içinde gerçek ya da imgesel bir olayı, kendine özgü bir güçle, belleğe ekleyen bir zaman dilimi olmaktadır. Bu biçimde, siyasal ya da kültürel bir olayın zamanlaması bir aracılık işlevini ortaya çıkarmaktadır. Kurumsal yaşamı düzenleyen çok farklı olayların bilincimizde bir araya gelmesi, belleğimiz sayesinde olmakta, bizi biz yapan değerleri bize aşılacaktır.

Siyasal iletişim, olayları ve özellikle siyasal ve kültürel olayları, bu biçimde salt belleğe işlemekle kalmaz, aynı zamanda da tarihe kaydeder. Yani, bir sürü olayı bir anda iletişimin birer konusu durumuna sokabildiği gibi, siyasal iletişimi de, bir ileti konusu yapabilmekte, kimi zaman da onu geçmişten alıp, zamanımızın ötesine uzatabilmektedir. (Miterrand 1984 : 444)..Bir ulusun geleceğinin inşasında, bunu inşaa edecek olan bireylere, bu doğrultuda bir ülkü verip, yükümlülük kazandırmada, siyasal iletişim yine olay ve olguların içinde tüm tekniklerini seferber edip, aracılık işlevini üstlenmektedir.

Siyasal iletişimde belleğin işlevi, kendisini oluşturan, olayların simgesel tanıtımında ve stratejilerde, topluma yön veren siyasal aktörlerin bilincinde kendini göstermektedir.. Bellek, siyasal yaşamın, siyasal aktörlerce algılanması, kimi olay ve olguların kendilerine bağlanması, ulus çıkarları doğrultusunda tutum ve davranış sergilemeleri sonucunu doğurmaktadır(Maalouf 2006:15.)⁵. Buna bağlı olarak, toplumsal aktörlerin belleği, siyasal tarihin oluşumuna, biçimlenmesine katkıda bulunmaktadır. Aktörlerin belleğinde, belli bir bilginin, belli bir kültür birikiminin simgesel kuruluşunun bir sonucu olan bu durum, tarih bilinci ile birlikte ulusal kimliğin oluşmasında yurttaşlığın kazanılmasında baş olgu olarak karşımıza çıkmaktadır. (Sarıbay 1994: 95, Rutnerford, 1998:.20.)⁶

⁵**Kimlik** bir çırpıda belirmez, kişinin yaşamı boyunca oluşur. Yaşam boyu süren, zorluk ve güçlüklerle dolu karmaşık bir süreç içinde toplumsal varlık olunmakta; bu sürecin sonunda da bir siyasal durum, bir **kimlik** ve bir **ahlaki bilince** ulaşılmaktadır**Kimlik** kavramı, **Sokrates'** in "*kendini tanı*"'ndan başlayarak, nice düşünürlerin süzgecinden geçip, **Freud'** a gelinceye dek toplum bilimlerinin en öncelikli konularından biri olmuştur..

⁶Latince "*civis*" ve Yunanca "*politias*" kökenden gelen "*yurttaş*" sözcüğü bir siyasal topluluğun üyesi anlamına gelmektedir. Bu anlama uygun olarak birey, **siyasal topluma** yani devlete **yurttaşlık** bağlarıyla bağlıdır. Daha doğrusu, anlam yüklediği ve deneyimlerini başkalarıyla paylaştığı, siyasal olguyu benimsediği sürece, toplumsal

Kuramsal alanda, birer özne olan bizler, sürekli bir biçimde, gruplara ayrılma ve kendi grubumuzu, diğer gruplardan daha üstün olarak algılama eğilimini sürekli taşımakta, (Demirtaş 2003:124.) kimliğimizi siyasal ve kültürel olgunun simgesel deneyimleri üzerine, kurmaktayız. Bunlar da kimliğimizi daha iyi anlamamızı, ona bir anlam vermemizi, onun içine girmemizi ve onu kamusal alanda daha iyi taşıyıp kullanmamızı sağlamaktadır.(Rudnerford 1998: 20) Siyasal olgunun simgesel deneyimleri içinde kimlik, tam bir özgürlük içinde siyasal ve kültürel olguyu seferber etmemizi ve onu anlamamızı, bunun sonucu olarak özgür düşüncemizi tümüyle kullanarak, onunla bütünleşmemize yardımcı olmaktadır. Siyasetin bu simgesel deneyimleri ile kendimizi ve diğerlerini tanıyıp, içinde yaşadığımız toplumun tüm özelliklerinin bilincine varırız (Rudnerford 1998: 20.)

Toplumun diğer bireyleriyle paylaşılan toplumsal yaşamı bizim için önemini en iyi betimleyen ve geleneklerin oluşumundaki önemini kavramamıza yardımcı olan hiç kuşkusuz, hepimizin içinde yer aldığı, bu ortak zamandır. Bu ortak zaman içinde paylaşılan geçmişe dönük, kültürel etkinlikler; şiirler, destanlar, konserler, tiyatro ve temsiller, bizi biz yapan değerlerin farkına varmamızı sağlamakta, kimliklerimizin oluşmasına yardımcı olmaktadır.

İşte birer özne olan bizler, kuramsal bir alan olan siyasal yaşam içinde, kimliğimizi söz konusu bu siyasetin siyasal olgularının simgesel deneyimleri üzerine kurmaktayız(Lamizet 2003 :3.)⁷ Oluşan bu kimlik, siyasal yaşamın bir parçası olmakta, burada diğer öğelerin etkisiyle siyasal bir nitelik kazanmaktadır.

Siyasal kimliğin uygulamaya konmasıyla birlikte, yurttaşlık ortaya çıkmakta, bu durum ise, ona taşıyıcı bir özellik kazandırmaktadır. Bu biçimde kendini gösteren yurttaşlık, kimliğin kazanılmasında, bir yere bağlı olmanın belirgin özellikteki tüm uygulamalarını kapsamaktadır⁸. Tarihsel süreç içinde, tüm toplumlarda, bireylerin toplumsal çevreye uymak zorunda kalmalarının sonucunda, türlü kimliklerden oluşan kişilikler ortaya çıkmaktadır (Assman 2001:39-40)

Bu süreç, bize, farklı toplumların, farklı toplumsal ve ekonomik koşulların, insan karakterlerini farklı olarak belirlediğini göstermektedir.(Ergun 1993: 77) Bu bağlamda siyasal bir olayın tanıtımı, iletişim olguları içinde, kurumsal yaşamın aktörlerinin görünebilir kimliğini de

varlık olma ve bir **kimlik** taşıma özelliğini kazanmaktadır. Her birey toplumsal yaşamda, salt toplumsal ilişkilerin sonucu olarak değil, aynı zamanda bu ilişkiler tarihinin bir sentezi olarak ta varlık kazanmaktadır

⁷ Bu özellikleriyle **kimlik**, öznelarası iletişimde, **siyasal** ve **kurumsal aktörler** arasında, öznelere bireysel alanlarda kendi anlam ve özelliği içinde görünebilirliğini veren tanıtım ve olguların birlikteliği olmaktadır. **Siyasal iletişimde** ise; temel olan kimliklerin oluşum süreçleri ve kimlik belirleme anıdır .

⁸ Uygar yaşamın başlangıcı olarak kabul edilen eski **Yunan sitesinden** beri kurumsal yaşamın bir parçası olan insan, **yurttaşlık kavramı** ile, birlik ve beraberliğini, ortak toplumsal, siyasal ve kültürel tanımlanabilirliğini yansıtmakta, yurttaşların toplumsal uygulamalarını oluşumcu hak ve ödevlerini hukuk içinde belirleyip, temsil etmektedir.

oluşturmaktadır. Siyasal bir olayın kurumsallaşmasında, tanım ve tanıtmı böylesine önemli bir yer tutmaktadır. Burada ortaya konulmak istenen tanıtmının sanatsal anlamıdır.

Kamusal alanda ortaya çıkan sanatsal görünüm içinde, toplumsal yaşamı noktlayan, geçmişini canlandıran bayramlar, uygulanan töreler, örf ve adetler, ortak uygulamalar içinde, toplumun her bireyinin bunları defalarca görüp yaşaması, geçmişin derinliklerinden gelen bu değerleri her defasında kafasında yeniden canlandırıp, anlamlarını güncelleştirmesi, ona ortak bir kimliğini kazandıran ortak toplumsal öğeler olmaktadır.

Kazanılmış kimliklerin benimsenip, yerleşmesinde, görsel iletişimin kurumsal işlevi işte bu aşamada ortaya çıkmaktadır. Özellikle tiyatrunun, sonra sinema ve televizyonun değişik sanatsallıklar içinde, değişik oluşumlar altında, tüm siyasal topluluklarca benimsenmesi, görüntünün tanıtmını üstlenen aktörlerin geçmişin destanlarının sanatsal fon ve anlatım gücünden de yararlanarak toplumla bütünleşmeleri sonucunu doğurmuştur. Böylece toplum, iletişimin anlamı içinde, toplumsallaşmanın anlamını veren elbiselerde, dekorlarda, destanlardan üretilen, o dönemlere gönderme yapan metin ve sözlerde, kimi zaman maskelerde, mimik ve jestlerde, destan okuyucularının doğrudan ortaya koyduğu söylemlerinde, kendini bulmakta ve kendini tanımakta birlikte olmanın, bir topluma üye olmanın bilincine ulaşmaktadır.

Manas Destanı ve Kırgızlar

Manas Destanı' üzerine ilk bilgileri, XVI. Yüzyıl'da Ahsikentli Seyfettin tarafından yazılan Mecmuatü't Tevarih yapıtında rastlamaktayız. Seyfettin bu yapıtında söz konusu destanın kahramanı Manas'ı gerçekte yaşamış tarihsel bir kişilik gibi göstermiş olması dikkat çekicidir. 1856 yılında bir Kazak araştırmacı olan Çokay Velihanov destan hakkında bir makale yayınlarken, destanın varlığını bilim dünyasına ilk kez tanıtmıştır. "Manas Destanı" kendi başına ayrı bir konu, ayrı bir olayı simgeler. Manas Destanı, sözlü geleneğin benzeri olamayan bir örneğidir. Bu destan, Kırgız sözlü kültürünün en yaygın bir alanı kaplayan yapıttır. Destanda Manas, oğlu Semetey ve torunu Seytek'in kahramanlıklarıyla birlikte Kırgız Türkleri'nin doğum, evlenme ve ölüm törenleri, inançları, dünya görüşü ve doğa anlayışı da sergilenir. Ünlü Kazak aydını Çokan Velihanov'un Manas Destanı'nı, Kırgız halkının ansiklopedisi olarak değerlendirmesi bu yüzdendir. Kırgızlar arasında oluşan Manas Destanı bugün de tüm canlılığı ile sürmektedir. Manas Destanı'nın 11 ile 12. asırlar arasında meydana geldiği düşünülmektedir (Kırgız Sovyetlik Sotsialistik 1983, Türkmen 1995, Türk Edebiyat., 1943).

Manas Destanı'nı derleme, yazıya geçirme ve üzerinde çalışmalar, XIX.Yüzyılın ortalarında başlamıştır. Manas Destanı, Çokan Velihanov tarafından 1856'da bulunmuştur. (Wilhelm 1995.)⁹ Manas'ın en sağlam metni, Sağımbay Orozbekov ile Sayakbay Karalaev'den derlenmiştir. Bu varyantların 1995 yılında Manas'ın 1000. yıl kutlamalarında yeni baskıları yapılmıştır. Manas Destanı'nı dinlemeyen, birkaç mısra ezbere söyleyemeyen Kırgız yok denecek kadar azdır. Günümüzde, "Manas"ın altmıştan fazla varyantı, Kırgız Ulusal Bilimler Akademisi'nin El Yazmaları arşivinde saklanmaktadır. Böyle çok varyantlı, canlı gelenekte yaşatılmakta olan epik yapıt, dünyanın hiçbir yerinde henüz kaydedilmemiştir. "Manas" söyleme sanatı, Kırgız Âşıklık ve Destancılık Geleneği'nde de ayrı bir yeri vardır¹⁰.

Bu nedenle Orta Asya Türk destanları arasında seçkin bir yeri bulunan 'Manas Destanı' yalnızca bir destan olmanın ötesinde Kırgız Türklerinin tarihi, örf ve adetleri, düşünceleri, görüşleri, olaylar karşısında liderlerin ve halkın tutum ve davranışları ve tüm yaşam biçimlerinin özelliklerini kapsayan bir bilgi hazinesidir. Destanda Kırgızların eski arkaik-mitolojik çağdan son asırlara dek yaşamış oldukları olaylar geniş bir perspektif içinde betimlenmektedir. (Camgıçıyeva 1995: 43-49.)

Siyasal İletişim Açısından Siyasal Şiir –Sözlü Kültür ve Manas Destanı

Siyasal iletişim kültürel alanda geçmişin mirası olan destanları sanat ürünlerine aktarıp, saklamak ve ufukları genişleterek yaratıcılığı yönlendirmek olarak kendini göstermektedir. Bireysel ve toplu eğlence için tiyatro, dans, güzel sanatlar, edebiyat, müzik, spor vb. yaymak ve bütünleşmek kişilere, topluluklara, uluslara değişik iletilerle ulaşma olanağı sağlamak anlamına gelmektedir.(Ferry 1989 :15-26.) Manas Destanı'na siyasal iletişim bağlamında, kimliklerin oluşumu ve perçinleşmesi yönüyle yaklaşacak olursak söz

⁹ Çokan Velihanov'un ardından **Manas Destanı** üzerine bir başka ciddi çalışmayı ise Alman asıllı bir Rus Türkolog olan **Wilhelm Radloff** başlatmış, 1862-1869 yılları arasında **Issık Köl** bölgesinde yaşayan çeşitli boylara bağlı Manas okuyucularından derlediği destanları 590 sayfalık bir kitap halinde yayınlamıştır. Kendinden sonra gelen araştırmacı ve edebiyatçılar daha çok bu metni kullanmışlardır. Ne var ki, **Radloff**, destanı derleme aşamasında, manasçı ozanların kendisini Rus memuru sandıkları için, destan metninde değişiklik yaptıkları söyleyecektir. Bu nedenle, destanın o zamana dek söylenen metinlerde bulunan kimi asıl kısımların derlenen metne katılmayarak kaybolduğu ve destanın kahramanı Manas'ın Rus Çarı ile dostluğu gibi, gerçek destanda bulunmayan buna benzer konuların da destanı girdiğini ileri sürmektedir⁹. Bununla birlikte destan günümüze dek çeşitli dillere çevrilerek yayımlanmış böylece dünya edebiyatının bir hazinesi olmuştur. Büyük Türkolog Wilhelm Radloff (1837-1918) bu destanla ilgili ilk derlemeyi, Kırgızistan'ın Tokmak şehri güneyindeki Sarı Bağış boyuna mensup bir Manasçıdan 1869'da yaptı. Radloff'un derlediği yedi bölümlük Manas Destanı, toplam 11 bin 454 mısradan oluşuyor. Fakat, Manasçıların okuduğu dize sayısı, 16 bin mısra civarındadır.

¹⁰ Eserin "**Manas**" bölümünü söyleyenlere *manasçı*, "**Semetey**" bölümünü söyleyenlere ise *semeteyçi* adları verilmiştir. Üstelik "**Manas**", hacim bakımından da çok şaşırtıcıdır. Destanın en hacimli varyantı, *manasçı Sayakbay Karalayev*'e aittir. Onun icrasında 84513 mısra "**Manas**", 316157 mısra "**Semetey**", 84697 mısra "**Seytek**", 15186 mısra "**Kenen**", "**Alımsarık**", "**Kulansarık**" bölümleri olmak üzere toplam 500553 şiir mısrasından oluşan destan metni kayda geçirilmiştir.

konusu destanın bu konuda hayli zengin bir veri kaynağı olduğunu görürüz. Kırgız halk ozanları, Kırgızların özgürlük savaşlarının, hikayelerinin öz anlatımı içinde tüm Dünya Türklüğü'nün ortak malı olan kopuzla dile getirip, destana dönüştürmüşlerdir.

Manas Destanı da diğer tüm destanlar gibi, sözlü kültürün ürünüdür. Yazının olmaması nedeniyle ve oluşturulan metinlerin bellekte kalmasının kolaylaştırılması amacıyla, destanın dili şiir olmuştur. Yazının olmamasından dolayı söz kolayca ezberlenip hatırd tutulacak biçimde söylenmeye çalışılmıştır. (Çengel 1998:368-369) Walter J Ong'un da vurguladığı üzere; sözlü kültürün yazılı metinden yoksun olması nedeniyle, üretilen düşünceleri bellekte tutabilmek ve bunları tekrar denetleyebilmek için, bunları oluşturanın elinde bizzat kendi belleğinden başka bir şey olmamasıdır. Bu gerçek destanların doğmasına neden olmuştur. Bu determinist veya zorlayıcı sistem kendiliğinden şiirin varlık zeminini oluşturmaktadır. Bir başka anlatımla yazı öncesi toplumların temel veya ilk edebiyat formunun şiir oluşunun yapısal ve işlevsel nedenlerinin başında, şiirin kolay ezberlenip hatırlanabilmek bakımından sahip olduğu sözel teknoloji gelmektedir. (Çobanoğlu 2003:56.)

Kırgız sözlü geleneğinde(Cumagül 2007.)¹¹ Epikalıklır (Epik Şiir), yani Comoktor (Destanlar), önemle derlenip, araştırılan ve yayımlanan bir türdür. Başında ünlü Manas Destanı'nın bulunduğu bu tür, Kırgız sözlü geleneğini dünyaya en önce tanıtan tür denilebilir. Aslında, 20. yüzyılın 20'li yıllarından itibaren devamlı derlenip ve araştırılmaya başlayan Kırgız Destanları, gerçekten de başka Türk ve dünya halklarının sözlü destanlarından oldukça farklıdır. (Saginbay 2007)

Dilin uyumlu kullanımı ve söylemlerin birbirine ulanması demek olan şiir aynı zamanda bir gönderme, bir güzel duyu olayıdır. Dil, kendi öğelerini birer yapı gereci gibi şiire ödünç vermektedir. (Yalçın 1991:18,22,24) Bu bağlamda şiir, Manas Destanı'nın dilinde siyasal bir bağlılığın sanatsal bir anlatımına uyumlu bir tarzda yerleşmiş olup, kendini göstermektedir. Şiirin siyasallaşması, siyasal bağı, Manas Destanı'nın da sanatsal bir dil çalışmasına dönüştürmektedir.

Kimi zaman da şiir, Manas Destanı'nda anlatımın şiirsel yaratıcılık isteği, sözcükleri, dilin oluşumunu, anlatımı, arayış kaygısını, siyasal bir anlamdan çok, bir ülkünün vurgularını, uyumlarını ve müzikalitesini çepeçevre sarmakta ve bir tanıtım etkisini yaratmaktadır. (Lamizet 2003: Chapitre 13.)

¹¹ Kırgız Destanları'nı, içerik ve biçim özelliklerine göre birçok gruba ayırmak mümkündür. Uzun yıllar boyunca Kırgız Destanları: *Kence Epostor* (Küçük Destanlar) ve *Çoñ Epostor* (Büyük Destanlar) olarak iki gruba ayrılmaktaydı. Büyük destanlar "*Manas*", "*Semetey*", "*Seytek*", bunların dışındaki onlarca destan da küçük destanlar olarak nitelendirilmekteydi. Bu terimler, hacimli "*Manas*" üçlüsünü başka, hacim bakımından daha küçük olan destanlardan ayırt etmek için kullanılmıştı.

Manas Destanı'nın dilindeki bu tür şiirleri dinleyen Türk dünyasının birer bireyi olan öznelere, zamanın gerisine geçerek, bir bağlılık duygusunun yarattığı, şiirsel anlatım ve tarihsel ayrıntılar içinde, bulunduğu zamansal kesitten çıkıp, özgürlük ve umut temalarının uyumlu vurgularıyla bezendiği, bir başka tarihsel kesite atlayarak, kendilerini olayların kahramanları ile özdeşleştirebilmektedirler.

Manas Destanı'nın şiirsel, anlatımı kimi kez askeri ve siyasal çatışmaların tanıtımını, anlatım kural ve kalıplarının yeniden canlandığı, sözcük ve dizelerin sanatsallığı içinde, siyasal bir bağlılık tanıtımının bir anlamı olarak karşımıza çıkmaktadır.

Kahramanlık destanı olan Manas, tarih ve siyasal şiirin, diğer olguların, siyasal deneyimin, bir şiirsel yüceleştirme mantığı içinde yeniden sunumundan başka birşey değildir. Yaratıcı şiir denemesi ve dil çalışması, siyasal bağlılığın ortaya çıkardığı, sanatsal sunumun kendine özgü olgularıdır. Bir anlamda müzik ve resim sanatının, siyasal amacın yüceleştirilmiş bir kalıbı gibi algılanmasıdır. Bunu gerçekte, siyasal tanıtımın şiirsel anlatım özelliğini bozmaksızın, görsel-işitsel tüm iletişim sanatları aracılığı ile, ele alıp yorumlamak, Türk dünyası kitlelerine ulaştırmak gerekir.

Çünkü Manas Destanı'nda yer alan her bir siyasal olay şiirsel anlatımı için, dil çalışmasında, yeni gizli güçleri ve yeni bir ufku açmaktadır. Kırgız dilinin kullanımını, canlandırmakta, temaları, dize ve sözcüklerin kullanımına bağlayarak yeni bir uyum yaratmaktadır. Böylece, siyasal şiir anlamını, tümüyle siyasal bir ülkünün yaratıcılığında ve bağlılığında, yüceleştirilen bir dilde, sözcüklerin yaratıcılığında bulunduğu, siyasal iletişimin uygulamaları içinde, bir ulusun, bir destanla yeniden yaratılması gerçeği karşımıza çıkmaktadır.

Türk Dünyasında Ulusal Kimlik ve Tarih Bilinci ve Manas Destanı

Balkanlardan Mançurya'ya dek uzanan geniş coğrafyayı içine alan Türk dünyasının halkları arasında en alt toplumsal kültürel düzeyden, en üst düzeye konumlanmış her bireyi beşikten başlayarak destanlarla büyümüştür. Destanlarla kişilik bulmuş, destan kahramanlarıyla bütünleşmiş, kimlik kazanmıştır. Bu nedenle Türk halkları arasında destan anlatıcılarının ayrıcalığı, saygın bir yeri vardır.

Türk Dünyası destancılık geleneğinde destan anlatıcılarına değişik Türk boylarında farklı isimler verilmiştir. Bunlar: Saka Türkleri'nde "Olonghosut", Hakaslarda "Haycı", Altay ve Şorlarda "Kaycı", Tuvalarda "Toolçu" Kazak ve Karakalpaklarda "Jırav-Cırav", Özbek ve Türkmenlerde "Bağşı veya Bahşı" Başkurlarda "Sesen, Susan veya Kurayşı", Tatarlarda "Çiçen, Susan veya Şeşen" Tofalarda "Ülegerşi", Azerbaycan Türklerinde "Aşığ", Yakutlarda "Oyun veya Olonghohut", Uygurlarda "Destançı" Oğuzlarda "Ozan", Kırgız Türkleri'nde

“Manasçı, Irçı, Comokçu Akıncı.” Bu Türk boyları ve onların destan anlatıcıları içinde “Manasçı” terimi dikkat çekmektedir. Çünkü diğer Türk boyları içinde yer alan destan anlatıcılarından hiçbiri anlatmış oldukları destanın adı ile isimlendirilmemiştir. Abdülkadir İnan’a göre; “Manas Destanı yüzyıllar boyu sürüp gelen ‘Manasçı’ denilen saz şairlerinin kolektif eseridir.(İnan 1992)

Kırgız Türkleri'nde Manas Destanı'nı ezbere bilme yeteneğine sahip olan ve bu yeteneği iş edinen destan anlatıcılarına “Manasçı” adı verilmektedir. Kırgız Edebiyatı Terimler Sözlüğü'nde manasçının tanımı; "Büyük destan Manas'ı oluşturan, geliştiren, halk arasından çıkan yetenekli insan" biçiminde yapılmıştır. Manasçılık yalnızca bir iş değil, Kırgızların son derece önem verdiği ve saygı duyduğu bir kavramdır. Onların yüzyıllardır gelen sözlü kültürünün aktarımını sağlamaları bunun en önemli nedenidir. Kişinin Manasçı olup bu destanı anlatabilmesi için belli özellikleri bünyesinde barındırması gerekmektedir. Manasçılık, Kırgızlarda mesleklerin yücresi, sanatların en üstünü olarak kabul edilir. Söyleyenden ozanlık, üstün yetenek, akıl, ses, sunuculuk yeteneği, gibi nitelikler izleyiciler tarafından özenle izlenmektedir. Çünkü Manas Destanı, Kırgızların tarihini, kültürünü, dinini, dilini, bilimini, yaşam deneyimlerini yansıtan ve bir oyuncunun sahnede sergilediği görkemli bir oyundur. Manasçı, Manas'ın temel özü ve ondaki ana konular zincirini iyi bilmesinin yanı sıra edebiyat, tarih, coğrafya ve müzik gibi konulara da egemen olması gerekir. Çünkü Manas'ta Kırgızların IX. yüzyılda “Büyük Kaganat” döneminden sonraki tarih alanında sahip olduğu ve yitirdiği yer-su adları, ilişkiler içerisinde olduğu halklar ve onların kültürel yaşamlarına yönelik tüm özellikleri ve zamanın koşullarına göre kullanılan; fakat günümüzde yaşayan Kırgız dilinde yer almayan sözcükleri de bilmesi bir zorunluluktur. (Cumakunova 1995: 91, Kınacı 2006 : 74-76..)¹²

¹² Manas Destanı için altın değerine sahip olan isim Cusup Mamay'dır. Destanın Çin'de yayımlanmasına ve tanıtılmasına büyük katkıda bulunmuştur. “Tüm varyantı yayımlanmakta olan tek Manasçıdır. Bu varyantın özelliği geleneksel özün devam edilmesidir. Kitap XV cilt hâlinde yayımlanmaktadır’ Bu kadar erkek Manasçı'nın yanında Kırgızistan'da kadın Manasçılar da bulunmaktadır. Destan genelde erkek Manasçılar tarafından icra edilmiştir; fakat zor da olsa kadın Manasçılar da bu mesleği icra etmektedir. “Ekim ihtilâlüne kadar, kadınların halk önünde “Manas” söyleyip söylemedikleri konusunda net bir bilgi bulunmamaktadır. Ancak, destanda faal bir görünümde olan kadın, onu icra konusunda da üzerine düşen vazifeyi yapmıştır.Halk arasındaki rivayette, Manas öldüğünde eşi Kanıkey'in söylediği ağıtı, zaman içerisinde destancı şairlerin geliştirip hacimli bir eser hâline getirdikleri söylenir. Gerçekten de Manasçıların varyantlarında Kanıkey'in söylediği ağıt yer alır. Muhtar Avezov “Manas” Destanı'nın gelişmesinde bu ağıtın çok önemli bir yer tuttuğunu bildirir. Destanda göz kamaştıran tarihî olaylar, destandaki kimselerin hayat hikâyeleri, destanda yer alan kahramanların ağzından aktarılır. Bugün de bu durumu destanda gözlemek mümkündür. Mesela, Manas ile evlendiği günden itibaren şahit olduğu olayları Kanıkey, oğlu Semetey'e monolog şeklinde baştan sona destan olarak aktarır. Kanıkey, Manas'ın kahramanlıklarını gerek ağıt şeklinde, gerekse destan şeklinde söyleyip destana katkısını yapar. Alıyman Musa Kızı, Sedye Deydi Kızı, Sedyene Moldoke Kızı önemli kadın Manasçı isimleridir. Manasçıların erkek olması şart değildir. Kırgızlar arasında kadınlar da Manasçılık yapabilmektedir. Ancak erkek Manasçılara oranla sayıları çok azdır. Kadın Manasçıların sayısının az olması toplum yapısıyla ilgilidir. Kadınların halk önünde Manas okumaları hoş karşılanmamıştır.

Sonuç

Sonuç olarak; Manas Destanı'nın, onu diğer destanlardan ayıran ön büyük özelliği, Kırgız Türk halkının dilini tarihini, örf adetlerini, o dönemlerdeki görüşlerini, düşünce ve duygularını, günlük yaşamını diğer tüm kültürel özelliklerini içine alan bir hazine niteliğinde olmasından kaynaklanmaktadır.(Abdulbayev ve İsayev 1969)

Destanda ortaya konulan eski bozkır Türk yaşamı, öteki Türk destanlarında da yer alan ortak öğeler (Günilov 1999) ve diğer özellikler dikkate alınırsa, 'Manas Destanı'nın yalnızca Kırgız halkının değil, tüm Dünya Türklüğü'nün ortak kültür kodlarını taşıdığı görülecektir. Destan, Orta Asya Türk tarihi ve uygarlığına dönük anıları etnoğrafik bilgileri de içermektedir. (Sümer 1980, İnan 1992, Kafesoğlu 1984, Kaplan 1995, Gürsoy 1995) İslamiyet'ten çok önceki dönemleri de içine alan destanın ruhunu özgürlük, bağımsızlık ve uluslaşmak kavramları oluşturmaktadır. (Geyikoğlu 2001: 203) Bu nedenle ulusculuk ruhunun doğuşunu 1789 Fransız Devrimi'ne bağlayanlara bir yanıt niteliği de taşımaktadır.

Destandan anlaşıldığı üzere Kırgızlar bir toplumu yönetmek için gerekli olan devlet düzenine ulaşmış durumdadırlar. Kırgız toplumunda da diğer Türk toplumlarında olduğu gibi, askeri örgütlenme, toplumsal kurumlar oluşmuştur.

Manas Destanı'nın değişik varyantlarında yüzden fazla etnolojik isim belirlenmiştir. Bunların büyük bir bölümü, Kırgızlarla bağları bulunan ulus, boy ve kabilelerin adlarıdır. (Usupbekov 1982) Bu ulus ve boy adları Kırgızların, başta Kazakistan olmak üzere, Orta Asya, Doğu Sibiryaya, Altaylar, Doğu Urallardan (Geyikoğlu 2001: 202.) Balkanlara, Mekodonya'ya (Mor 2008.) ve Kafkaslara dek uzanıp, yine bir Kırgız destanı olan Kocacaş ile bir Karaçay destanı olan Biynöger arasında büyük benzerlikler gösteren mitolojik unsurlar içerdikleri, dolayısıyla eski Türk inanç sisteminin çok eski dönemlere ait motifleri de bünyesinde barındırmasıyla da dikkatleri üzerine çekmektedir. (Tavkul 2008)

Destan'nın birçok yerindeki ifade ve yaklaşım biçimleri ile, Orhun Abideleri'nde kullanılan söylemlerle koşutluk göstermesi dikkat çeken bir başka özelliğidir. Destan'nın Türk dünyasının diğer önemli destanları olarak kabul edilen Oğuz Kaan Destanı ve Dede Korkut Hikayeleri ile cihangirlik ve dünyaya egemen olmak, düzene sokma anlayışının ortak ve benzer noktaları bulunmaktadır. Bu anlayış, gerçek tarihte, Hunlarda, Göktürklerde, Selçuklularda ve Osmanlılarda yer eden bir anlayıştı r. (Geyikoğlu 2001 : 204.)

Bu durumda Manas Destanı toplumsal, kültürel, siyasal bilgileri içeren, diğer Türk topluluklarını da etkileyen bir özelliğe sahiptir. Burada tarih, etnografya, dil, felsefe, diplomasi, askerlik, halk pedogojisi, müzik kültürü, halk hekimliği, oldukça değişik konularda zengin bilgilere yer verilmektedir. (Mendirman ve Caynakova 1998) Bu özelliği de Manas

Destanını eski dönemlerin toplumsal yaşamını yansıtması bakımından diğer destanlardan kendini hemen ayırmakta, öne çıkmaktadır.

Firdevsi'nin Şahnamesi, İran'dan Afganistan'a, Tacikistan'a Hindistan'a dek tüm Acem halklarının özbenliklerini korumada nasıl etkin rol oynamışsa, aynı biçimde Manas Destanı da yalnız Kırgız Türk Halkı'nın değil, Balkanlardan, Anadolu'ya Kafkaslara ve tüm Orta Asya'ya dek uzanan geniş coğrafyada yer alan Türk halklarına da ortak kimlik, bilinç ve tarih anlayışının yerleşmesinde ve gelişmesinde etkin olabileceği özellikleri taşımaktadır.

Bu doğrultuda Manas Destanı'nın metin ve söylem analizlerinin Türk dünyası uzmanlarınca Semiyoloji biliminin ışığında yapılarak, ortak kullanım olarak heykelden, resime dek tüm Türk Devletlerinin kamusal alanlarını bezemesi, romandan hikayeye, televizyon dizilerinden çocuk animasyonlarına dek siyasal iletişimin tüm sunum yollarına uyarlanıp, Türk Dünyasının birliğine dönük ortak bir Türk kimliği, Tarih ve bir ulus bilinci aşılmalı inşası edilmesi, Türk dünyasının aydınlık yarınları için büyük önem taşımaktadır.

Kaynakça

- Abdulbayev E ve D İsayev (1969) Kırgız Tilinin Tüshündürmө Sөzdügü, Mektep, Firunze.
- Arat R R (1965) Kırgızistan; İ. A. C. VI. Ankara.
- Asman Jan (, 2001) Kültürel Bellek Eski Yüksek Kültürlerde Yazı Hatırlam ve Politik Kimlik; Ayşe Tekin (Çev.) Ayrıntı Yayınları, İstanbul.
- Camgıçıyeva Gulina (1995) "Manas Destanı'ndaki Gelenek ve Motifler", Türk Lehçeleri ve Edebiyatı Dergisi, Özel Sayı (3)
- Caparov Şeralı (?) Kırgız Tilinin Frazeologiyalık Sөzdügü (Kırgız Dilinin Deyimler Sözlüğü) Bişkek.
- Cumakunova Güلزura (1995) "Manasçı ve Manas Destanı Araştırmaları", Türk Lehçeleri ve Edebiyatı Dergisi, Özel Sayı (3)
- Çengel Hülya Kasapoğlu (1998) "Kırgız Türkleri Edebiyatı", Türk Dünyası El Kitabı, Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü Yayınları: 158, 3.Baskı, 4.Cilt, Ankara.
- Çobanoğlu Özkul (2003) Türk Dünyası Epik Destan Geleneği, Akçağ Yayınları, Ankara.
- Demirtaş H Andaç (2003) "Sosyal Kimlik Kuramı, Temel Kavram ve Varsayımlar" ; İletişim Araştırmaları, 1(1)
- Ekinci Necdet (2007) Siyasal İletişim, Kırgızistan Türkiye Manas Üniversitesi, Bişkek.
- Ergun,Doğan (1993) Kimlikler Kıskaçında Ulusal kişilik, İmge Kitabevi, Ankara.
- Ferry Jean Marc (1989) Les Transformation de la publicite politique" Hermes, No, 4.
- Geyikoğlu Dr Hasan (2001) Tarih Açısından Manas Destanı Ve Sovyetler Birliği'ndeki Türlerin Milli Duygularına Etkisi' Atatürk Üniversitesi, Türkiyat Araştırmaları Dergisi, Sayı: 16, Erzurum.
- Gümilov L. N (1999) Eski Türkler; Çev. D. A. Batur, İstanbul.
- Güngör Ahmet ve Asel Cailova Güngör (1998) Kırgız Atasözleri, Ankara.
- Gürsoy Emine (1995) Manas Destanı; Ankara.
- İnan Abdülkadir (1987) Makaleler ve İncelemeler, C.I, Ankara.
- İnan Abdülkadir (1992) Manas Destanı, MEB Yayınları, İstanbul.
- İnan Abdülkadir (1992) Türk Destanları; Türk Dünyası El Kitabı, Ankara.
- Kafesoğlu İbrahim (1984)Türk Milli Kültürü, 3. Baskı, İstanbul.
- Kaplan Mehmet (1995) Türk Edebiyatı Üzerine Araştırmalar, Tıp Tahlilleri, İstanbul.
- Kınacı Cemile (2006) Manasçılık ve Kadın Manasçılar, Milli Folklor Dergisi, 70.
- Kırgız Sovyetlik Sotsialistik Respublikası (1983)Entsiklopedya, Frunze.
- Lamizet Bernard (1992) Les Lieux de La Communication; Mardaga, Bibl., İnd., Liège.
- LamizetBernard (2003)CommunicationPolitique;Institut d'Etudes Politique de Lyon (Les notes des cours inédites) Lyon.
- Maalouf Amin (2006) Ölümcül Kimlikler; Yapı Kredi Yayınları, 24. Baskı, İstanbul.

- Mendirman Bağış ve Caynakova Dr. Aynek (1998) Al Adabiyatı Seriyasının 7. Tomu, Red. Prof. A. Akmataliyev, Bişkek.
- Miterrand François (1984) Politique Textes Et Discours, 1938-1981 ; Les Nouvelles Éditions Marabout, Fayard, Paris.
- Mor Gökmen (2008) Türk Destanlarında, Hikayelerinde ve Kırgız, Uygur, Makedonya-Kosova Türkçesinde, At İle İlgili Atasözleri üzerine Bir Araştırma' Turkish Studies, International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic, Volume 3/2 Spring.
- Naruzbayev Cumagül (2007) Kırgız Destanları, TDK Yayınları, Ankara.
- Örnekleriyle Türkçe Sözlük (1995) C.I, MEB. Yayınları, Ankara.
- Radloff Wilhelm (1995) Manas Destanı, Kırgız Türkçesi-Türkiye Türkçesi- Yayına haz.Emine Gürsoy; Ankara.
- Rutnerfort Jonatkan (1998) Yuva Denilen Yer Kimlik ve Farklılığın Kültürel Politikaları, Kimlik, Topululuk, Kültür ve Farklılık; Çeviren İrem Sağlamer, İstanbul.
- Sagınbay Orozbakoğlu (2007) Kırgız Destanları, TDK Yayınları, Ankara.
- Sarıbay Ali Yaşar (1994) Siyasal Sosyoloji; Der Yayınları, İstanbul.
- Sarıca Murat (1983) 100 Soruda Siyasi Düşünce Tarihi ; Gerçek Yayınevi, İstanbul.
- Sümer Faruk (1980) Oğuzlar; İstanbul.
- Şarşeke Usupbekov (1982) Kırgız Makal-Lakaptarı, Firunze.
- Tavkul Ufuk (2008) Kırgız Destanı Kooçaş ile Karaçay-Malkar Destanı Biynöger Arasındaki Ortak Motifler Üzerine' Modern Türklük Araştırma Dergisi, Cilt,5, Sayı,2.
- Türçe Sözlük (1998) CI, 9. Baskı, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara.
- Türkmen Fikret, Manas Destanı Üzerine İncelemeler (Çeviriler I-II), Türk Dil Kurumu, Ankara, 1995.
- Türk Edebiyat Tarihi (1943) İstanbul.
- Yalçın Mehmet (1991) Şiirin Ortak Paydası- şiir bilime giriş : Cumhuriyet Üniversitesi Yayınları no : 35, Sivas.
- Yusupov.Keneş:Manas Destanı, Atatürk Kültür-Dil ve Tarih Yayınları, Ankara, 1995.